

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 126

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 februarie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
37.	— Hotărâre privind actualizarea valorilor de inventar și, după caz, modificarea descrierii tehnice ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară Buzău, Caraș-Severin și Constanța	2–5
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
322.	— Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea Listei prețurilor de referință, pe specii și sortimente, stabilite pentru anul 2025, pentru materialele lemnoase care nu se găsesc sau care nu pot fi identificate	6–9
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 1 din 20 ianuarie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–15

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind actualizarea valorilor de inventar și, după caz,
modificarea descrierii tehnice ale unor bunuri imobile aflate
în domeniul public al statului și în administrarea oficiilor
de cadastru și publicitate imobiliară Buzău,
Caraș-Severin și Constanța**

Având în vedere prevederile art. 2¹ și 2² din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.176/2024 privind aprobarea Normelor tehnice pentru întocmirea și actualizarea inventarului bunurilor din domeniul public al statului și ale inventarului bunurilor imobile din domeniul privat al statului,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar și, după caz, modificarea descrierii tehnice ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară Buzău, Caraș-Severin și Constanța, conform înscrierii din cartea funciară și reevaluării acestora, potrivit anexelor nr. 1-3 care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Oficiile de cadastru și publicitate imobiliară își vor actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică, iar Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 10 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,

Tánczos Barna

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice
și administrației,

Cseke Attila-Zoltan

Directorul general al Agenției Naționale
de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Laurențiu-Alexandru Blaga

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunului imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Buzău
pentru care se actualizează valoarea de inventar, conform reevaluării

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului (mobil/imobil)	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar de inventar din coloana 9 în evidența financiar-contabilă	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar din coloana 9 în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite (denumire și cod fiscal)	Situția juridică	
												Baza legală	Administare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	167431	8.30.03	Imobil	Pilastru-suport antenă GNSS	—	Țara: România, orașul Nehoiu, Str. 1 Decembrie 1918 nr. 1, județul Buzău	—	2009	10.894,00	29.07.2024	În administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Buzău CUJ 9673400 Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației CUJ 26369185	Hotărârea Guvernului nr. 972/2022	În administrare
TOTAL:									10.894,00				

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Caraș-Severin pentru care se modifică descrierea tehnică și se actualizează valoarea de inventar, conform înscrierii din cartea funciară și reevaluării

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului (mobil/imobil)	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar din coloana 9 în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite (denumire și cod fiscal)	Situția juridică	
												Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	155279	8.29.08	Imobil	Corp 1 (P + 1) Caraș-Severin	Sc = 489 mp Sd = 978 mp Su = 836 mp Regim de înălțime: P + 1 Nr. cadastral: 31543-C2 CF nr. 31543 Caraș-Severin	Țara: România, județul Caraș-Severin, municipiul Caransebeș, Calea Timișoarei nr. 12D	V — DN6 (Calea Timișoarei) N, E, S — fosta UM Caransebeș	2010	1.282.920,00	14.08.2024	În administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Caraș-Severin CUI 9706620 Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației CUI 26369185	Hotărârea Guvernului nr. 659/2010 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2014 Hotărârea Guvernului nr. 958/2016 Hotărârea Guvernului nr. 909/2017 Hotărârea Guvernului nr. 446/2022	În administrare
2	155280	8.29.08	Imobil	Corp 2 Caraș-Severin	Sc = 160 mp Sd = 160 mp Su = 133 mp Regim de înălțime: parter Nr. cadastral: 31543-C1 CF nr. 31543 Caraș-Severin	Țara: România, județul Caraș-Severin, municipiul Caransebeș, Calea Timișoarei nr. 12D	V — DN6 (Calea Timișoarei) N, E, S — fosta UM Caransebeș	2010	199.970,00	14.08.2024	În administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Caraș-Severin CUI 9706620 Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației CUI 26369185	Hotărârea Guvernului nr. 659/2010 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2014 Hotărârea Guvernului nr. 958/2016 Hotărârea Guvernului nr. 909/2017 Hotărârea Guvernului nr. 446/2022	În administrare

3	155281	8.29.08	Imobil	Teren	Teren intravilan S = 4.440 mp Drumuri și alei interioare beton = 975 mp Împrejmuiri beton + metal L = 74,30 ml Nr. cadastral: 31543 CF nr. 31543 Caransebeș	Tara: România, judetul Caraș-Severin, municipiul Caransebeș, Calea Timișoarei nr. 12D	V — DN6 (Calea Timișoarei) N. E. S — fosta UM Caransebeș	2010	471.070,00	14.08.2024	În administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Caraș-Severin CUI 9706620 Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației CUI 26369185	Hotărârea Guvernului nr. 659/2010 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2014 Hotărârea Guvernului nr. 958/2016 Hotărârea Guvernului nr. 909/2017 Hotărârea Guvernului nr. 446/2022	În administrare
TOTAL:													
										1.953.960,00			

ANEXA Nr. 3

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Constanța
pentru care se actualizează valoarea de inventar, conform reevaluării

Nr. crt.	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	Situția juridică	
													Baza legală	Administrație/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
1	167375	8.30.03	Imobil	Pilastru antena satelitară	—	Tara: România, municipiul Mangalia, Str. Delfinului nr. 1, județul Constanța	—	2009	6.211,00	6.08.2024	În administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Constanța CUI 9739490 Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației CUI 26369185	Hotărârea Guvernului nr. 972/2022	În administrare	
2	167383	8.29.08	Imobil	Sediu al OCPI Constanța	Construcție Regim de înălțime: S + P + mezanin + 3/4E; cu spații tehnice la subso și la etajul 4 Sc = 700 mp Scd = 5.053 mp Nr. cadastral 21783-C1 CF nr. 21783- C1 Constanța	Tara: România, județul Constanța, municipiul Constanța, str. Mihai Viteazu nr. 2B	N — Teatrul de Stat S — spațiu verde UAT Constanța E — spațiu verde UAT Constanța V — str. Mihai Viteazu nr. 2B	2020	32.101.032,00	6.08.2024	În administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Constanța CUI 9739490 Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației CUI 26369185	Hotărârea Guvernului nr. 1.015/2022	În administrare	
TOTAL:											32.107.243,00			

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Listei prețurilor de referință, pe specii și sortimente, stabilite pentru anul 2025, pentru materialele lemnoase care nu se găsesc sau care nu pot fi identificate

Având în vedere Referatul de aprobare nr. DGPSS/150.445 din 23.01.2025 al Direcției generale păduri și strategii în silvicultură, în temeiul prevederilor art. 152 alin. (1) și (6) din Legea nr. 331/2024 privind Codul silvic, ale art. 22 alin. (7) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista prețurilor de referință, pe specii și sortimente, stabilite pentru anul 2025, pentru materialele lemnoase care nu se găsesc sau care nu pot fi identificate, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Mircea Fechet

București, 3 februarie 2025.
Nr. 322.

ANEXĂ

LISTA

prețurilor de referință, pe specii și sortimente, stabilite pentru anul 2025, pentru materialele lemnoase care nu se găsesc sau care nu pot fi identificate

Nr. crt.	Specia (grupa de specii)	Sortimentul	Unitatea de măsură (UM)	Prețul mediu de vânzare fără TVA (lei/UM)
1.	Rășinoase	Bușteni pentru furnir estetic	mc	941*
		Bușteni pentru furnir tehnic	mc	607
		Bușteni pentru gater	mc	443
		Lemn rotund pentru celuloză	mc	245
		Lemn pentru mină	mc	252
		Lemn pentru PAL, PFL	mc	306
		Lemn de lucru pentru construcții	mc	263
		Lemn de foc	mc	207
		Cherestea	mc	723
2.	Fag	Bușteni pentru furnir estetic	mc	658*
		Bușteni pentru furnir tehnic	mc	586
		Bușteni pentru gater	mc	426
		Lemn rotund pentru celuloză	mc	337
		Lemn pentru mină	mc	218
		Lemn pentru PAL, PFL	mc	399
		Lemn de lucru pentru construcții	mc	302
		Lemn de foc	mc	269
		Cherestea	mc	940
3.	Stejar, gorun	Bușteni pentru furnir estetic	mc	2.867
		Bușteni pentru gater	mc	710
		Lemn rotund pentru celuloză	mc	361
		Lemn pentru mină	mc	250
		Lemn pentru PAL, PFL	mc	283
		Lemn de lucru pentru construcții	mc	424
		Lemn de foc	mc	280
		Cherestea	mc	1.853

Nr. crt.	Specia (grupa de specii)	Sortimentul ¹	Unitatea de măsură (UM)	Prețul mediu de vânzare fără TVA (lei/UM)
4.	Cer, gărniță	Bușteni pentru furnir estetic	mc	2.747*
		Bușteni pentru gater	mc	447
		Lemn rotund pentru celuloză	mc	335
		Lemn pentru PAL, PFL	mc	473
		Lemn de lucru pentru construcții	mc	355
		Lemn de foc	mc	298
5.	Salcâm	Bușteni pentru gater	mc	539
		Lemn rotund pentru celuloză	mc	347
		Lemn pentru mină	mc	350*
		Lemn pentru PAL, PFL	mc	465
		Lemn de lucru pentru construcții	mc	385
		Lemn de foc	mc	292
6.	Cireș	Bușteni pentru gater	mc	327
		Lemn rotund pentru celuloză	mc	362
		Lemn pentru PAL, PFL	mc	212
		Lemn de lucru pentru construcții	mc	286
		Lemn de foc	mc	267
7.	Paltin	Bușteni pentru gater	mc	325
		Lemn rotund pentru celuloză	mc	245
		Lemn pentru PAL, PFL	mc	375
		Lemn de lucru pentru construcții	mc	286
		Lemn de foc	mc	261
8.	Frasin	Bușteni pentru furnir estetic	mc	988
		Bușteni pentru gater	mc	482
		Lemn rotund pentru celuloză	mc	348
		Lemn pentru mină	mc	220*
		Lemn pentru PAL, PFL	mc	339
		Lemn de lucru pentru construcții	mc	352
		Lemn de foc	mc	287
9.	Tei	Bușteni pentru furnir estetic	mc	620
		Bușteni pentru furnir tehnic	mc	618
		Bușteni pentru gater	mc	314
		Lemn rotund pentru celuloză	mc	202
		Lemn pentru PAL, PFL	mc	192
		Lemn de lucru pentru construcții	mc	210
		Lemn de foc	mc	181
		Cherestea	mc	1.155*
10.	Plop	Bușteni pentru furnir tehnic	mc	339
		Bușteni pentru gater	mc	247
		Lemn rotund pentru celuloză	mc	189
		Lemn pentru PAL, PFL	mc	189
		Lemn de lucru pentru construcții	mc	203
		Lemn de foc	mc	166
		Cherestea	mc	860
11.	Carpen	Bușteni pentru furnir estetic	mc	496*
		Bușteni pentru gater	mc	282
		Lemn rotund pentru celuloză	mc	267
		Lemn pentru mină	mc	230
		Lemn pentru PAL, PFL	mc	369
		Lemn de lucru pentru construcții	mc	240
		Lemn de foc	mc	221

Nr. crt.	Specia (grupa de specii)	Sortimentul ⁱ	Unitatea de măsură (UM)	Prețul mediu de vânzare fără TVA (lei/UM)
12.	Jugastru	Bușteni pentru gater	mc	277
		Lemn rotund pentru celuloză	mc	293
		Lemn pentru PAL, PFL	mc	210*
		Lemn de lucru pentru construcții	mc	246
		Lemn de foc	mc	240
13.	Mesteacăn	Bușteni pentru gater	mc	271
		Lemn rotund pentru celuloză	mc	168
		Lemn pentru PAL, PFL	mc	240
		Lemn de lucru pentru construcții	mc	248
		Lemn de foc	mc	246
14.	Ulm	Bușteni pentru furnir estetic	mc	290
		Bușteni pentru gater	mc	304
		Lemn rotund pentru celuloză	mc	294
		Lemn de lucru pentru construcții	mc	254
		Lemn de foc	mc	243
15.	Anin	Bușteni pentru furnir estetic	mc	160*
		Bușteni pentru gater	mc	290
		Lemn rotund pentru celuloză	mc	138
		Lemn pentru PAL, PFL	mc	350
		Lemn de lucru pentru construcții	mc	234
		Lemn de foc	mc	166
		Cherestea	mc	343*
16.	Salcie	Bușteni pentru gater	mc	259*
		Lemn rotund pentru celuloză	mc	151
		Lemn de lucru pentru construcții	mc	164
		Lemn de foc	mc	170
17.	Diverse tari ⁱⁱ	Bușteni pentru gater	mc	387
		Lemn rotund pentru celuloză	mc	349
		Lemn pentru PAL, PFL	mc	294
		Lemn de lucru pentru construcții	mc	327
		Lemn de foc	mc	283
18.	Diverse moi ⁱⁱⁱ	Bușteni pentru gater	mc	236
		Lemn rotund pentru celuloză	mc	180
		Lemn pentru PAL, PFL	mc	242
		Lemn de lucru pentru construcții	mc	204
		Lemn de foc	mc	181
Alte materiale lemnoase				
19	Rășinoase	Cherestea tivită (sortimente inferioare)	mc	552
		Dulap tivit	mc	520
		Scândură și dulap scurt (sub 2 m)	mc	245
		Șipcă (inclusiv frize)	mc	204
		Grindă	mc	807
		Lăturoaie	tone	187
		Rumeguș	tone	96
		Tocătură provenită din lemn	tone	131
		Coaja arborilor și resturi de lemn	tone	167

Nr. crt.	Specia (grupa de specii)	Sortimentul ⁱ	Unitatea de măsură (UM)	Prețul mediu de vânzare fără TVA (lei/UM)
20	Diverse tari	Lăturoaie	tone	481
		Rumeguș	tone	88
		Tocătură provenită din lemn	tone	72
21	Diverse moi	Lăturoaie	tone	399
		Rumeguș	tone	44
22	Stejar, gorun	Cherestea netivită	mc	2.164
		Lăturoaie	tone	336
		Coaja arborilor și resturi de lemn	tone	232

ⁱ În cazul sortimentelor care nu se regăsesc în listă, se va proceda prin asimilare în cadrul speciei/grupeii de specii, pe principiul apropierii valorice a sortimentului.

ⁱⁱ Cuprinde toate speciile neevidențiate distinct în prezenta anexă din grupa foioase tari din Lista speciilor și asimilările de specii ce se admit pentru calculul volumului total și pe sortimente din anexa nr. 1 la Normele tehnice pentru evaluarea volumului de lemn destinat comercializării, aprobate prin Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 1.651/2000**.

ⁱⁱⁱ Cuprinde toate speciile neevidențiate distinct în prezenta anexă din grupa foioase moi din Lista speciilor și asimilările de specii ce se admit pentru calculul volumului total și pe sortimente din anexa nr. 1 la Normele tehnice pentru evaluarea volumului de lemn destinat comercializării, aprobate prin Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 1.651/2000**

* Valoarea a fost preluată din anexa la Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 72/2024 privind aprobarea Listei prețurilor de referință, pe specii și sortimente, stabilite pentru anul 2024, pentru a fi folosite la calculul contravalorii materialelor lemnoase prevăzute la art. 22 alin. (6) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, motivat de faptul că pentru aceste sortimente nu au fost transmise date și informații.

** Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 1.651/2000 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 1

din 20 ianuarie 2025

Dosar nr. 1.716/1/2024

Corina-Alina Corbu — președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Carmen Elena Popoiag — președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu — președintele Secției a II-a civile

Elena Diana Tămagă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Lavinia Curelea — judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor — judecător la Secția I civilă
Cristina Truțescu — judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Băldean — judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru — judecător la Secția I civilă
Mirela Polițeanu — judecător la Secția a II-a civilă

Ruxandra Monica Duță — judecător la Secția a II-a civilă

Virginia Florentina Duminecă — judecător la Secția a II-a civilă

Ianina Blandiana Grădinaru — judecător la Secția a II-a civilă

Simona Maria Zarafiu — judecător la Secția a II-a civilă

Carmen Maria Ilie — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Gheza Attila Farmathy — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Vasile Bîcu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Mihnea Adrian Tănase — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Iulia Craiu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 1.716/1/2024 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă referitor la interpretarea chestiunii de drept privind eventualitatea în care actul normativ de reglementare a drepturilor unei categorii profesionale — personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești — nu reglementează instituția indemnizației de instalare atrage incidența normei generale vizând personalul salarial bugetar, dar și la interpretarea, în cazul unui răspuns afirmativ, a acestei noțiuni, ca presupunând și o schimbare a domiciliului sau reședinței salariatului în localitatea noului loc de muncă.

5. Magistratul-asistent învederează că la dosarul cauzei a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă.

6. Președintele completului, doamna judecătoreasă Corina-Alina Corbu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă, prin Încheierea din 9 aprilie 2024, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept anterior menționată.

8. Cauza a fost înregistrată pe rolul instanței supreme cu nr. 1.716/1/2024.

II. Normele de drept intern incidente

9. Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Hotărârea Guvernului nr. 281/1993*

„Art. 23. — (1) La încadrarea într-o unitate din altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, personalul de specialitate beneficiază de o indemnizație de instalare echivalentă cu un salariu de bază corespunzător funcției, gradului sau treptei profesionale în care urmează a fi încadrat; în cazul medicilor și farmaciștilor, indemnizația de instalare se acordă, după terminarea stagiaturii sau a internatului, de unitatea sanitară unde s-au încadrat prin concurs.

(2) Indemnizația de instalare poate fi echivalentă cu două salarii de bază pentru acele localități unde atragerea specialiștilor se face cu mare greutate, stabilite de ministere și celelalte instituții centrale și locale ale administrației publice și avizate de Ministerul Finanțelor.

(3) Persoanele care au beneficiat de indemnizația de instalare și care ulterior au demisionat sau li s-a desfășurat contractul de muncă din motive imputabile lor înainte de împlinirea unui an de la instalare vor restitui, în condițiile legii, indemnizația primită, calculată proporțional cu perioada rămasă până la expirarea termenului de un an.”

III. Expunerea succintă a procesului

10. Prin acțiunea introductivă, reclamanta, persoană fizică, a chemat în judecată pe pârâta Curtea de Apel (...), solicitând obligarea acesteia la achitarea, într-o singură operațiune de

plată, a indemnizației de instalare pentru anul 2021, a dobânzilor legale și a cheltuielilor de judecată.

11. În motivare a învederat că îndeplinește condițiile cerute de lege, respectiv este încadrată ca personal de specialitate, unitatea în care s-a angajat este situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, între data absolvirii studiilor și cea a angajării nu a trecut mai mult de un an, iar personalul încadrat în alte instanțe judecătorești și parchete de pe lângă acestea a beneficiat de indemnizația de instalare.

12. Cererea de acordare a indemnizației de instalare i-a fost respinsă de angajator, în considerarea faptului că Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *Legea nr. 567/2004*), nu reglementează acest drept salarial în favoarea categoriei de personal din care face parte.

13. În opinia reclamantei, această interpretare a legii este greșită, întrucât, în lipsa unei prevederi în legea specială ce reglementează drepturile unei anumite categorii profesionale, devin aplicabile dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, norme ce vizează angajații din orice unitate bugetară, neexistând vreo prevedere care să excludă grefierii de la beneficiul indemnizației.

14. Un alt argument al subzistenței dispoziției legale îl consideră a fi reprezentat de excluderea de la categoria veniturilor salariale impozabile a acestui tip de indemnizație, prin art. 76 alin. (4) lit. i) din Codul fiscal.

15. Prin Sentința civilă nr. 6.419 din 25 noiembrie 2022, Tribunalul Argeș a admis acțiunea, reținând subzistența textului art. 23 al Hotărârii Guvernului nr. 281/1993, după modificarea cadrului legislativ referitor la salarizare prin Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (denumită în continuare *Legea-cadru nr. 330/2009*), Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *Legea-cadru nr. 284/2010*), și în prezent Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *Legea-cadru nr. 153/2017*), ca urmare a neabrogării explicite a normei, astfel încât legiuitorul a recunoscut inclusiv în privința personalului din categoria căruia face parte și reclamanta dreptul recunoscut în favoarea întregului personal plătit din fonduri bugetare.

16. Împotriva sentinței a formulat apel pârâta, criticând-o pentru greșita interpretare a legii, întrucât, la un moment dat, art. 42 alin. (1) din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *Legea nr. 50/1996*), a prevăzut expres acest drept în favoarea personalului auxiliar de specialitate, fiind abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 347/2003, cu modificările ulterioare (denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002*).

17. Dacă intenția legiuitorului ar fi fost aceea de acordare în continuare a indemnizației de instalare pentru categoria de personal din care reclamanta face parte, ar fi menținut dispoziția specială, însă, dimpotrivă, a abrogat-o, ea nefiind reluată între

drepturile de care beneficiază acest personal potrivit Legii nr. 567/2004, Ordonanței Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2007, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *Ordonanța Guvernului nr. 8/2007*), și Legii-cadru nr. 153/2017, ce include normele cu caracter special aplicabile familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție și Curtea Constituțională”.

18. Această modalitate de reglementare conduce la concluzia că intenția legiuitorului a fost de excludere a categoriei personalului auxiliar și conex din cadrul instanțelor și parchetelor de la beneficiul acestei indemnizații.

19. Curtea de Apel Pitești, în cadrul soluționării apelului, la termenul din 9 aprilie 2024, în complet de divergență, constituit potrivit art. 399 din Codul de procedură civilă, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept ce face obiectul prezentei sesizări și suspendarea cauzei.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

20. Sub aspectul condițiilor impuse de art. 519 din Codul de procedură civilă, cu majoritate, s-a apreciat ca fiind îndeplinite.

21. Astfel, Curtea de Apel Pitești soluționează cauza în ultimă instanță, ca instanță de apel în materia litigiilor de muncă, și chestiunea de drept ce se impune a fi lămurită pentru soluționarea pe fond a cauzei este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat, nefăcând nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctul de vedere al instanței de trimitere

22. Potrivit paragrafului 44 al Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 27/2015, Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 se adresează tuturor categoriilor de angajați, cu excepția celor pentru care legiuitorul a adoptat sisteme de salarizare distincte.

23. În cazul personalului din organele puterii judecătorești a existat un astfel de sistem de salarizare distinct, anume Legea nr. 52/1991 cu privire la salarizarea personalului din organele puterii judecătorești, republicată (denumită în continuare *Legea nr. 52/1991*), care, la art. 14, prevedea că dispozițiile legale cu privire la premii și celelalte drepturi de personal, prevăzute pentru personalul din unitățile bugetare, se aplică în mod corespunzător, iar la art. 17 că, pe lângă drepturile de salariu menționate în acea lege, personalul din unitățile menționate la art. 1 beneficiază și de drepturile stabilite prin acte normative speciale. Așadar, existând un sistem distinct de salarizare, acesta s-a completat cu dispozițiile general aplicabile personalului bugetar.

24. Legea a fost în vigoare până la adoptarea Legii nr. 50/1996, care, până la abrogarea prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002, prevedea, la art. 42, că absolvenții, în primul an de activitate, încadrați ca personal de specialitate în unități din justiție și în parchete situate în altă localitate decât cea de domiciliu, beneficiază de o indemnizație de instalare echivalentă cu salariul de bază brut corespunzător funcției, gradului sau treptei și gradației în care urmează să fie încadrați, potrivit alin. (5) al textului, drepturile acordate conform alin. (1)-(4) anulându-se dacă cel în cauză părăsește unitatea sau localitatea din motive care îi sunt imputabile în perioada de 2 ani de la numirea în funcție.

25. Așadar, dacă inițial dreptul se cuvenea în temeiul normelor de trimitere, după această intervenție legislativă nu mai

era necesar apelul la norma generală cuprinsă în Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, ci direct la norma din legea specială de salarizare.

26. Succesiv, începând cu intervenția prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002, legiuitorul nu a mai prevăzut, în sistemele particulare de salarizare, acest drept.

27. În opinia instanței de trimitere, problema care se pune față de această calificare a hotărârii Guvernului ca adresându-se tuturor categoriilor de angajați, cu excepția celor pentru care legiuitorul a adoptat sisteme de salarizare distincte, este a lămuri dacă, odată ce sistemul de salarizare distinct — care prevedea sau nu dreptul — a fost abrogat, instituindu-se o lege unică de salarizare a întregului domeniu bugetar, așa cum a avut loc, începând cu Legea-cadru nr. 330/2009, se poate discuta despre renașterea dispoziției general aplicabile la nivel bugetar sau despre excluderea implicită, în continuare, a acestei categorii de salariați bugetari de la beneficiul recunoscut în favoarea celor care nu avuseseră acest beneficiu, anterior, sub imperiul acesteia, prin Decizia nr. 27/2015, Înalta Curte de Casație și Justiție statuând că acordarea lui prin lege specială nu atrage abrogarea implicită a dispoziției normative ce a instituit acest drept în cadrul categoriei mai largi a personalului bugetar.

28. Observându-se o practică neunitară asupra problemei de drept astfel născute, după abrogarea dispoziției din actul normativ special, chestiunea a fost luată în discuția întâlnirilor profesionale la nivelul președinților secțiilor pentru cauze privind conflictele de muncă și asigurări sociale din cadrul curților de apel, București, 1-2 noiembrie 2023, prilej cu care majoritatea participanților au agreeat opinia formatorilor Institutului Național al Magistraturii (I.N.M.), fundamentată pe faptul că salarizarea grefierilor s-a realizat în baza unei legi speciale, respectiv Legea nr. 52/1991, și nu a Legii salarizării nr. 14/1991, cu modificările ulterioare (denumită în continuare *Legea nr. 14/1991*), în temeiul căreia a fost emisă Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, în sensul că grefierii nu beneficiază de indemnizația de instalare prevăzută de dispozițiile art. 23 alin. (1) din această hotărâre.

29. Cu toate acestea, în prezent, în ceea ce privește categoria de personal bugetar din care face parte reclamanta, funcționează un nou sistem de salarizare, instituit prin Legea-cadru nr. 153/2017, care nici nu prevede asemenea drepturi, dar nici nu le abrogă pe cele recunoscute în favoarea întregului personal bugetar prin Hotărârea Guvernului nr. 281/1993.

30. Pe de altă parte, chestiunea ce nu a fost luată vreodată în discuție și nici nu s-a putut verifica dacă aceasta a constituit un element de fapt al verificărilor pe cale jurisdicțională a pretențiilor deduse judecării o reprezintă, în măsura în care la prima întrebare răspunsul ar fi unul potrivit căruia, în cazul abrogării norme speciale, respectiv al dispariției unui sistem de salarizare distinct, redevine aplicabilă norma generală, interpretarea înțelesului acestei indemnizații de instalare ca fiind un beneficiu recognoscibil în situația în care domiciliul persoanei ce se angajează într-o unitate ce își are sediul într-o altă localitate decât cea din care aceasta provine este schimbat efectiv sau doar ca reședință în localitatea sediului angajatorului.

31. Aceasta întrucât, generic, în favoarea salariaților ce își au domiciliul într-o altă localitate decât cea a sediului locului de muncă sunt recunoscute drepturi de suportare a deplasării sau de oferire a unei locuințe de serviciu ori altele de același tip ce vizează aceeași situație de fapt a existenței unei diferențe între domiciliul angajatului și sediul locului său de muncă.

32. În același sens, norma care, la un moment dat, a prevăzut, în mod expres, acest drept, art. 42 al Legii nr. 50/1996, a condiționat primirea dreptului de nepărsirea unității sau a localității în perioada de 2 ani de la numirea în funcție.

33. Așadar, legiuitorul a avut în vedere păstrarea aceleiași locații, ca unitate sau localitate.

34. Or, regulile de interpretare a legii sunt atât cele logice, teleologice, cât și gramaticale, ceea ce înseamnă că sensul noțiunilor utilizate de legiuitor, în afara situațiilor în care acesta alege să definească expres, prin lege, conținutul termenilor utilizați, trebuie să fie cel uzual, comun oricărui sistem normal de comunicare.

35. În acest sens, noțiunea de instalare impune înțelesul unei schimbări a locuinței celui în beneficiul căruia operează recunoașterea dreptului.

36. În opinia majoritară a completului de divergență, nemanifestarea voinței legiuitorului de a abroga dispozițiile generice referitoare la indemnizația de instalare cu privire la personalul salarizat din fonduri bugetare, odată cu includerea normelor de salarizare a personalului auxiliar și conex al instanțelor judecătorești în legea unică de salarizare, impune aplicarea inclusiv față de acest tip de personal a dispozițiilor generice aplicabile tuturor salariaților bugetari, neexistând criterii de distincție între aceste categorii salariale care să justifice un tratament diferențiat sub aspectul compensării inconvenientelor legate de desfășurarea activității într-un loc de muncă aflat într-o altă localitate decât cea de domiciliu.

37. Pe de altă parte, sub aspectul instituirii dreptului, aceeași opinie apreciază că acesta este apt a fi recunoscut în măsura în care o astfel de relocare a vieții particulare a salariatului survine în vederea prestării activității sale în slujba angajatorului unitate bugetară în localitatea în care locul său de muncă se află.

38. În concluzie, cu majoritate, s-a constatat că se impune formularea sesizării sub ambele aspecte, anume al interpretării noțiunii de indemnizație de instalare ca impunând și o efectivă schimbare, chiar și temporară, a domiciliului și al efectelor abrogării normei speciale ce reglementa dreptul asupra acesteia ca, eventual, repunând personalul pe care aceasta l-a privit sub acoperirea normei generale ce reglementează drepturile întregului personal bugetar.

39. Cu minoritate, instanța de trimitere a apreciat că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, astfel încât se impune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept arătate.

VI. Punctul de vedere al părților

40. Părțile nu au formulat puncte de vedere.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

41. Curtea de Apel Alba Iulia a comunicat Sentința civilă nr. 447/2019 din 20 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 531/97/2019, definitivă, prin care Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă a admis acțiunea și a obligat pârâta instituție publică la plata indemnizației de instalare, reținând îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de art. 23 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993.

42. Pe rolul Curții de Apel Brașov au fost înregistrate cauze având ca obiect plata indemnizației de instalare prevăzute de art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, practica fiind unitară în sensul că aceste dispoziții ar fi aplicabile categoriei personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor

judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea, fără ca problema schimbării domiciliului sau reședinței salariatului în localitatea noului loc de muncă să fie analizată distinct.

Astfel, s-a apreciat că Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 a fost emisă în baza prevederilor Legii nr. 14/1991, reglementând în cuprinsul art. 23 condițiile de acordare a indemnizației de instalare.

Faptul că la data emiterii Hotărârii Guvernului nr. 281/1993 personalul din justiție era salarizat în baza unei legi speciale, anume Legea nr. 52/1991, nu este de natură să excludă această categorie de personal de la beneficiul acordării indemnizației de instalare, în condițiile în care nu există nicio prevedere expresă în acest sens.

Relativ la interpretarea noțiunii în sensul că aceasta ar presupune și o schimbare a domiciliului sau reședinței salariatului în localitatea noului loc de muncă, s-a apreciat că o asemenea cerință nu rezultă din textul legal.

43. La nivelul Curții de Apel București, fără a se identifica practică judiciară, punctul de vedere majoritar al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a fost în sensul că, în măsura în care actul normativ de reglementare a drepturilor unei categorii profesionale (personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești) nu reglementează instituția indemnizației de instalare, nu devin incidente normele generale privind personalul bugetar.

În punctul de vedere emis Tribunalul Ilfov apreciază că, în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 și ale art. 48 alin. (1) pct. 2 din Legea-cadru nr. 330/2009, art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 este în vigoare, nefiind abrogat expres sau implicit până la această dată; drept urmare, acest text de lege continuă să producă efecte. Mai mult, dreptul la indemnizația de instalare nu a fost menționat expres ca fiind înlăturat de la plată într-un act normativ ce reglementează salarizarea personalului din sectorul bugetar ori numai a personalului didactic.

44. Curtea de Apel Cluj, înaintând hotărâri judecătorești relevante, a arătat că această indemnizație se datorează chiar în lipsa unei stipulații exprese a dreptului în cuprinsul actului normativ de reglementare a drepturilor unei categorii profesionale, iar în ceea ce privește cea de-a doua parte a întrebării, conform practicii, s-a reținut necesitatea schimbării domiciliului sau a reședinței în localitatea noului loc de muncă, conform normei generale vizând personalul salariat bugetar.

45. Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă, prin Decizia civilă nr. 137/CM din 2 mai 2023, pronunțată în Dosarul nr. 3.887/118/2022, a apreciat că personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești nu îi mai este recunoscut dreptul la o indemnizație de instalare și niciunul dintre actele normative care a guvernat salarizarea acestei categorii de personal începând cu Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 nu a cuprins o normă care să facă aplicabile dispozițiile generale din alte acte normative ce reglementează drepturile pecuniare ale altor categorii de personal plătit din fonduri publice.

Aceeași instanță, prin deciziile civile nr. 68/CM din 6 martie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 3.886/118/2022, și nr. 172/CM din 24 mai 2023, pronunțată în Dosarul nr. 2.530/118/2022, a reținut că salarizarea personalului din justiție în baza unei legi speciale la data emiterii Hotărârii Guvernului nr. 281/1993, anume Legea nr. 52/1991, nu este de natură să excludă această categorie de personal de la beneficiul acordării indemnizației de instalare, în condițiile în care nu există nicio prevedere expresă

în acest sens; totodată, art. 34 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 menționează expres că reglementările din cuprinsul acesteia se completează cu prevederile din actele normative referitoare la mutare, acordarea concediilor, cheltuielile de transport, cheltuielile cu cazarea și locuința, în consecință și cu cele referitoare la acordarea indemnizației de instalare reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 281/1993.

46. La nivelul Curții de Apel Craiova, Secția I civilă din cadrul Tribunalului Olt a apreciat că, în ipoteza în care actul normativ de reglementare a drepturilor personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești nu prevede instituția de instalare, este atrasă incidența normei generale vizând personalul salarial bugetar, iar aceasta presupune și o schimbare a domiciliului sau reședinței salariatului în localitatea noului loc de muncă.

47. La nivelul Curții de Apel Iași, opinia minoritară exprimată a fost în sensul că prevederile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 nu reprezintă un act normativ general în privința dreptului la indemnizația de instalare după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017.

48. Practica judiciară la nivelul Secției I civile din cadrul Curții de Apel Pitești este în sensul că dispozițiile art. 23 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 nu sunt aplicabile personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor, potrivit statuărilor cuprinse în Decizia nr. 27/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, această categorie de personal fiind salarizată în baza unei legi speciale.

49. Curtea de Apel Ploiești a identificat Decizia nr. 1.300 din 15 iunie 2023, în cadrul căreia s-a apreciat că nu este incidentă instituția normei generale; astfel, deși dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 281/1993 au fost abrogate prin art. 48 alin. (1) pct. 2 din Legea-cadru nr. 330/2009, cu excepția art. 22 și 23, această abrogare nu poate avea semnificația extinderii aplicabilității prevederilor art. 22 și 23 din actul normativ menționat și la alte categorii de personal, care nu sunt nominalizate la art. 1.

50. Curtea de Apel Târgu Mureș a comunicat două hotărâri judecătorești în cuprinsul cărora s-a apreciat că se impune acordarea indemnizației de instalare prevăzute de art. 23 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, elucidarea domeniului de aplicare a acestui text de lege trebuind a fi făcută prin raportare la fondul normativ aflat în vigoare la data faptelor relevante ale speței, iar nu prin raportare la norme juridice abrogate.

51. Ministerul Public a arătat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul prezentei sesizări.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

52. Prin Decizia nr. 27 din 21 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 794 din 26 octombrie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și, în consecință, a stabilit că dispozițiile art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, cu modificările ulterioare (denumită în continuare *Legea nr. 63/2011*), nu abrogă prevederile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993.

53. Prin Decizia nr. 24 din 26 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 17 ianuarie 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și a stabilit că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, în cazul absolvenților care, la încadrarea ca procurori imediat după terminarea studiilor superioare juridice sau, după caz, a Institutului Național al Magistraturii, în unități din altă localitate decât cea de domiciliu, au beneficiat de o indemnizație de instalare egală cu indemnizația de încadrare brută lunară corespunzătoare funcției în care au fost încadrați, iar, ulterior, în executarea obligației prevăzute de art. 25 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, s-au prezentat la examenul de capacitate, au promovat examenul și au fost numiți judecători sau, după caz, procurori, în unități din altă localitate decât cea în care au efectuat perioada de stagiul, indemnizația de instalare nu se restituie.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

54. Prin raportul întocmit, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că prevederile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 nu devin aplicabile personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea prin efectul abrogării dispozițiilor art. 42 din Legea nr. 50/1996, iar sesizarea în ceea ce privește dezlegarea chestiunii de drept referitoare la condiția stabilirii domiciliului sau a reședinței pentru recunoașterea dreptului prevăzut de art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 este inadmisibilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

X.1. Cu privire la admisibilitatea sesizării

55. Din cuprinsul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării, care trebuie îndeplinite cumulativ:

— existența unei chestiuni de drept; problema pusă în discuție trebuie să fie una veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite;

— chestiunea de drept să fie ridicată în cursul judecății în fața unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei; noțiunea de „soluționare pe fond” trebuie înțeleasă în sens larg, incluzând nu numai problemele de drept material, ci și pe cele de drept procesual, cu condiția ca de rezolvarea acestora să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

— chestiunea de drept să fie nouă;

— chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat deja asupra problemei de drept printr-o hotărâre obligatorie pentru toate instanțele.

56. Se constată că sesizarea îndeplinește doar parțial condițiile legale sus-menționate, respectiv cele privitoare la stadiul procedurii și calitatea instanței de trimitere.

57. În acest sens, din analiza încheierii de sesizare rezultă faptul că instanța de trimitere are competența să judece acest litigiu în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri

judecătorești definitive, întrucât, în materia în care este investită instanța de trimitere, hotărârile pronunțate sunt supuse exclusiv apelului, fiind astfel definitive, în raport cu dispozițiile art. 634 alin. (1) pct. 4 teza întâi din Codul de procedură civilă.

58. În ceea ce privește condiția privitoare la existența unei veritabile chestiuni de drept, care să prezinte caracterul de noutate cerut de prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, se apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării și sub aceste aspecte, însă numai în privința primei întrebări formulate de instanța de trimitere.

59. Astfel cum rezultă din cuprinsul încheierii de sesizare, instanța de trimitere urmărește pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care să se statueze, în primul rând, dacă dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 se aplică și personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și, în subsidiar, condiționat de un răspuns afirmativ cu privire la prima întrebare, să stabilească dacă indemnizația prevăzută de art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 presupune stabilirea domiciliului sau reședinței în localitatea de încadrare inițială.

60. În esență, instanța de trimitere a motivat necesitatea pronunțării unei hotărâri prealabile prin raportare la faptul că, deși aplicabilitatea dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 281/1993 este limitată la acele categorii în privința cărora legiuitorul nu a optat pentru o lege de salarizare distinctă, astfel cum s-a reținut în cuprinsul Deciziei nr. 27/2015 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, devine de actualitate chestiunea incidenței normei generale, reprezentată de Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, după abrogarea dispozițiilor legale de salarizare a personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.

61. Criteriul noutății chestiunii de drept este apreciat prin raportare nu la momentul intrării în vigoare a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 281/1993, ci din perspectiva modului în care unele din instanțe au înțeles să evalueze aplicabilitatea prevederilor hotărârii Guvernului în privința personalului autorității judecătorești după abrogarea legilor speciale de salarizare și în contextul în care s-a reținut ultraactivitatea prevederilor art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 și după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017.

62. Jurisprudența verificată, dar și punctele de vedere teoretice exprimate de instanțele judecătorești relevă existența unei chestiuni de drept ce este de natură a constitui izvorul unei chestiuni neunitare, astfel că este necesară intervenția instanței supreme pentru a clarifica problematica litigioasă reprezentată de aplicabilitatea dispozițiilor art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 în privința personalului ce face parte din autoritatea judecătorească.

63. Referitor la condiția ca Înalta Curte să nu fi statuat asupra chestiunii de drept aflate în discuție, se reține că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a pronunțat Decizia nr. 27 din 21 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 794 din 26 octombrie 2015, prin care se statuează că dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 nu constituie, în înțelesul art. 6 din Legea nr. 63/2011, dispoziții contrare cu privire la stabilirea salariilor și a celorlalte drepturi de natură salarială.

64. Considerentele Deciziei prealabile nr. 27 din 21 septembrie 2015, deși examinează regulile de aplicabilitate generală în privința Hotărârii Guvernului nr. 281/1993, nu rezolvă ipoteza ce a determinat formularea sesizării de față, astfel că sesizarea este admisibilă și din această perspectivă.

X.II. **Cu privire la fondul sesizării**

65. Astfel cum s-a arătat prin considerentele precedente, instanța de trimitere urmărește pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept să statueze, în primul rând, dacă dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 se aplică și personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, în contextul în care prevederile legale în materia salarizării personalului autorității judecătorești, prin care a fost recunoscut dreptul la indemnizația prevăzută de art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, au fost abrogate și în contextul în care legiuitorul, cu prilejul adoptării legilor-cadru de salarizare a personalului plătit din fonduri publice, a înțeles să mențină în vigoare dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993.

66. Din examinarea ansamblului prevederilor legale cu relevanță în privința salarizării personalului plătit din fonduri publice rezultă faptul că dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 nu au avut aplicabilitate în privința personalului autorității judecătorești nici la data adoptării acestei hotărâri a Guvernului și nici după abrogarea legilor speciale de salarizare ce au vizat autoritatea judecătorească.

67. Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 a fost adoptată în vederea organizării executării Legii nr. 14/1991, relevante fiind în mod special prevederile art. 4, având următorul conținut:

„(1) Sistemul de salarizare pe baza căruia se fixează salariile individuale se stabilește potrivit prevederilor prezentei legi, în raport cu forma de organizare a unității, modul de finanțare și caracterul activității.

(2) Salariile se stabilesc prin negocieri colective sau, după caz, individuale, între persoanele juridice sau fizice care angajează și salariați sau reprezentanți ai acestora, în funcție de posibilitățile financiare ale persoanei care angajează.

(3) Fac excepție:

a) salariile personalului unităților bugetare, care se stabilesc de către Guvern, cu consultarea sindicatelor, precum și salariile personalului organelor puterii legislative, executive și judecătorești, care se stabilesc prin lege;

b) salariile personalului regiilor autonome cu specific deosebit, nominalizate de guvern, care se stabilesc în același mod ca la unitățile bugetare;

c) salariile conducătorilor de societăți comerciale și regii autonome, care se stabilesc de către organele împuternicite să numească aceste persoane.”

68. Așadar, prin însăși Legea nr. 14/1991, domeniul salarizării personalului din cadrul autorității legislative, executive sau judecătorești a fost rezervat legii, drepturile salariale și asimilate acestora neputând fi stabilite prin acte ale Guvernului.

69. În aplicarea principiului prevăzut de art. 4 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 14/1991 a fost adoptată Legea nr. 52/1991, în vigoare de la 1 aprilie 1991 până la 24 iunie 1996. Această lege, aplicabilă tuturor categoriilor de personal din cadrul autorității judecătorești, a prevăzut, la art. 14, faptul că „dispozițiile legale cu privire la premii și celelalte drepturi de personal, prevăzute pentru personalul din unitățile bugetare, se aplică în mod corespunzător”. Acest text de lege a fost cel care a constituit temeiul acordării primei de instalare, ce a fost reglementată prin dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993.

70. Prin urmare, dreptul la indemnizația de instalare nu a fost recunoscut personalului autorității judecătorești în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 281/1993, ci prin efectul Legii nr. 52/1991, care a înțeles să recunoască și în favoarea

categoriei de personal din sfera de referință a actului normativ special dreptul la premii și celelalte drepturi de personal prevăzute pentru personalul din unitățile bugetare.

71. După abrogarea Legii nr. 52/1991, dreptul la indemnizația de instalare a fost reglementat distinct prin dispozițiile art. 42 din Legea nr. 50/1996, prevederi potrivit cărora absolvenții, în primul an de activitate, încadrați ca personal de specialitate în unități din justiție și în parchete situate în altă localitate decât cea de domiciliu, beneficiază de o indemnizație de instalare echivalentă cu salariul de bază brut corespunzător funcției, gradului sau treptei și gradației în care urmează să fie încadrați.

72. Prin efectul dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 au fost abrogate prevederile Legii nr. 50/1996, nemaifiind prevăzut dreptul la indemnizația de instalare nici în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 177/2002 și nici în prevederile legale subsecvente, cu relevanță în materia salarizării personalului din cadrul autorității judecătorești.

73. Abrogarea dispozițiilor legale ce au recunoscut personalului din cadrul autorității judecătorești dreptul la o indemnizație de instalare similară celei reglementate prin dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 nu are ca efect extinderea prevederilor hotărârii Guvernului la o categorie ce nici nu a fost vizată de actul normativ în discuție, întrucât Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 se adresează tuturor categoriilor de angajați, cu excepția celor pentru care legiuitorul a adoptat sisteme de salarizare distincte, constatare reținută și în cuprinsul Deciziei nr. 27 din 21 septembrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

77. Având în vedere modalitatea de dezlegare a primei chestiuni de drept, se impune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării în privința celei de-a doua chestiuni de drept ridicate de instanța de trimitere, examinarea pe fond fiind condiționată, așa cum se arată în cuprinsul încheierii de sesizare, de modul de soluționare a sesizării formulate din perspectiva aplicabilității dispozițiilor art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite, în parte, sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă și, în consecință, stabilește că:

Prevederile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 nu devin aplicabile personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea prin efectul abrogării dispozițiilor art. 42 din Legea nr. 50/1996.

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea, în ceea ce privește dezlegarea chestiunii de drept referitoare la condiția stabilirii domiciliului sau a reședinței pentru recunoașterea dreptului prevăzut de art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 20 ianuarie 2025.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 636021